

Doręczanie dokumentów - Węgry

Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki: [en](#) [hu](#)

SPIS TREŚCI

- 1 Co w praktyce oznacza prawniczy termin „doręczenie dokumentów”? Dlaczego do „doręczenia dokumentów” mają zastosowanie szczególne zasady?
- 2 Jakie dokumenty wymagają doręczenia drogą formalną?
- 3 Kto odpowiada za doręczenie dokumentu?
- 4 Ustalanie adresu
 - 4.1 Czy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącym doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych organ w danym państwie członkowskim, do którego zwrócono się z wnioskiem o doręczenie, z własnej inicjatywy próbuje ustalić miejsce pobytu adresata dokumentu, który ma zostać doręczony, jeżeli adresat nie zamieszkuje już pod adresem znanym organowi występującemu z wnioskiem?
 - 4.2 Czy zagraniczne organy sądowe lub strony postępowania sądowego mają dostęp do rejestrów lub usług w tym państwie członkowskim umożliwiających ustalenie aktualnego adresu zamieszkania danej osoby? Jeśli tak, jakie rejestry lub usługi są dostępne i jakich procedur należy przestrzegać? Czy obowiązują w tym zakresie opłaty i jaka jest ich wysokość?
 - 4.3 W jaki sposób organy w tym państwie członkowskim rozpatrują wnioski przesłane na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych, mające na celu ustalenie aktualnego adresu zamieszkania danej osoby?
- 5 W jaki sposób dokument jest zwykle doręczany w praktyce? Czy istnieją alternatywne metody, które można wykorzystać w tym celu (inne niż doręczenie zastępcze, o którym mowa w pkt 6 poniżej)?
- 6 Czy w postępowaniu cywilnym dozwolone jest elektroniczne doręczanie dokumentów (doręczanie dokumentów sądowych lub pozasądowych za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, takich jak poczta elektroniczna, zabezpieczone aplikacje internetowe, faks, SMS itp.)? Jeśli tak, w odniesieniu do jakich rodzajów postępowań przewiduje się stosowanie tej metody? Czy istnieją ograniczenia w odniesieniu do dostępności lub dostępu do tej metody doręczania dokumentów w zależności od tego, kto jest adresatem (osoba wykonująca zawód prawniczy, osoba prawna, spółka lub inny podmiot gospodarczy, itp.)?
- 7 Doręczenie „zastępcze”
 - 7.1 Czy prawo tego państwa członkowskiego dopuszcza stosowanie innych metod doręczenia w przypadkach, w których doręczenie dokumentów adresatowi nie było możliwe (np. zawiadomienie przesłane na adres domowy, do komornika sądowego, drogą pocztową lub przez wywieszenie ogłoszenia)?
 - 7.2 Jeżeli stosowane są inne metody, w którym momencie dokumenty uznaje za doręczone?
 - 7.3 Jeżeli inna metoda doręczenia polega na złożeniu dokumentów w określonym miejscu (np. w urzędzie pocztowym), w jaki sposób informuje się adresata o tym, że dokumenty zostały złożone?
 - 7.4 Jeżeli adresat odmawia przyjęcia doręczenia dokumentów, jakie są tego konsekwencje? Czy dokumenty uważa się za skutecznie doręczone, jeśli odmowa nie jest uzasadniona?
- 8 Doręczenie drogą pocztową z zagranicy (art. 14 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów)
 - 8.1 Jeżeli poczta doręczy adresatowi w tym państwie członkowskim dokument wysłany z zagranicy w sytuacji, w której wymagane jest potwierdzenie odbioru (art. 14 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów), czy dokument taki

może zostać doręczony tylko adresatowi osobiście, czy też można go doręczyć, zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi doręczania drogą pocztową, także innej osobie pod tym samym adresem?

- 8.2 W jaki sposób można dokonać, zgodnie z przepisami dotyczącymi doręczania drogą pocztową w tym państwie członkowskim, doręczenia dokumentów z zagranicy na podstawie art. 14 rozporządzenia nr 1393/2007 dotyczącego doręczania dokumentów, jeżeli pod adresem, pod który należało doręczyć dokumenty, nie zastano ani adresata, ani żadnej innej osoby uprawnionej do odebrania przesyłki (o ile doręczenie zastępcze jest możliwe na podstawie krajowych przepisów dotyczących doręczania drogą pocztową – zob. powyżej)?
- 8.3 Czy urzędy pocztowe przewidują określony termin na odebranie dokumentów przed ich odesłaniem jako niedoręczone? Jeśli tak, w jaki sposób adresat jest informowany o tym, że w urzędzie pocztowym jest do odebrania adresowana do niego przesyłka?
- 9 Czy przewiduje się pisemne potwierdzenie doręczenia dokumentu?
- 10 Co się stanie, gdy z jakichkolwiek powodów adresat nie otrzyma dokumentu lub gdy doręczenie dokumentu nastąpi z naruszeniem przepisów prawa (np. dokument zostanie doręczony osobie trzeciej)? Czy pomimo to doręczenie dokumentu może być uznane za zgodne z prawem (np. czy naruszenie przepisów prawa może być usunięte), czy też musi nastąpić nowa próba doręczenia dokumentu?
- 11 Czy muszę zapłacić za doręczenie dokumentu, a jeśli tak, to jaką kwotę?

1 Co w praktyce oznacza prawniczy termin „doręczenie dokumentów”? Dlaczego do „doręczenia dokumentów” mają zastosowanie szczególne zasady?

Zgodnie z *ustawą nr III z 1952 r. – Kodeks postępowania cywilnego* („kodeks postępowania cywilnego”), która reguluje postępowanie cywilne i zawiera ogólne zasady przeprowadzania postępowań pozasądowych, pisma sądowe doręcza się co do zasady pocztą.

Celem doręczenia pism sądowych jest poinformowanie adresatów o treści tych pism w sposób zapewniający również nadawcom możliwość udowodnienia, że pisma zostały przekazane adresatom. Sama czynność doręczenia, data dokonania tej czynności oraz jej skutek muszą zostać potwierdzone. Pisma sądowe mogą zostać przesłane specjalną przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru – wykorzystywaną na potrzeby tego sposobu doręczenia.

2 Jakie dokumenty wymagają doręczenia drogą formalną?

Zgodnie z *ustawą nr CLIX z 2012 r. o usługach pocztowych* („ustawa o usługach pocztowych”) doręczenia drogą urzędową wymagają pisma, których przesłanie lub doręczenie (lub próba doręczenia) bądź data przesłania lub doręczenia wywołuje skutki prawne lub stanowi podstawę obliczania terminów ustawowych, jak również pisma zaklasyfikowane jako pisma sądowe.

Zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego w postępowaniach cywilnych następujące rodzaje pism muszą być przekazywane w drodze doręczenia:

- a) wyroki – stronom;
- b) postanowienia wydane w trakcie rozprawy – stronie, która nie została prawidłowo wezwana do stawienia się na rozprawie;
- c) postanowienia wydane w trakcie rozprawy w związku z wyznaczeniem nowego terminu lub na które przysługuje możliwość wniesienia zażalenia – stronie, która nie stawiła się na rozprawie;
- d) postanowienia/zarządzenia wydane poza rozprawą – zainteresowanej stronie;
- e) wszystkie orzeczenia wydane w toku postępowania – osobie, w której interesie prokurator bądź osoba fizyczna lub prawna upoważniona do tych celów na mocy przepisów szczególnych wszczęła postępowanie.

3 Kto odpowiada za doręczenie dokumentu?

Za doręczenie pism sądowych odpowiadają sąd i operator świadczący usługi pocztowe zgodnie z obowiązującymi przepisami.

4 Ustalanie adresu

4.1 Czy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącym doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych organ w danym państwie członkowskim, do którego zwrócono się z wnioskiem o doręczenie, z własnej inicjatywy próbuje ustalić miejsce pobytu adresata dokumentu, który ma zostać doręczony, jeżeli adresat nie zamieszkuje już pod adresem znanym organowi występującemu z wnioskiem?

Chociaż nie ustanowiono takiego obowiązku, sąd może na przykład sprawdzić aktualny adres siedziby spółki figurującej w rejestrze działalności gospodarczej i przesłać przesyłkę w oparciu o te informacje.

4.2 Czy zagraniczne organy sądowe lub strony postępowania sądowego mają dostęp do rejestrów lub usług w tym państwie członkowskim umożliwiających ustalenie aktualnego adresu zamieszkania danej osoby? Jeśli tak, jakie rejestry lub usługi są dostępne i jakich procedur należy przestrzegać? Czy obowiązują w tym zakresie opłaty i jaka jest ich wysokość?

Adres osoby fizycznej

Na Węgrzech centralny rejestr adresów zamieszkania prowadzi Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala („KEKKH”, Centralny Urząd ds. Administracyjnych i Elektronicznych Usług Publicznych); adres: H–1450 Budapest, Pf.: 81., nr tel. 36-1-452-3622, faks: 36-1-455-6875, e-mail: nyilvantarto.hivatal@mail.ahiv.hu, strona internetowa: http://www.kekkh.gov.hu/hu/adatszolgaltatas_szemelyi. Z rejestru tego można korzystać, aby ustalić dane adresowe indywidualnie wskazanych osób. Wnioski o przekazanie informacji przechowywanych w rejestrze mogą składać osoby fizyczne, osoby prawne lub podmioty nieposiadające osobowości prawnej, pod warunkiem że przedstawią cel i podstawę prawną wykorzystania takich danych.

Wniosek można złożyć na piśmie osobiście w urzędzie gminy właściwym dla miejsca zamieszkania lub pobytu (siedziby lub miejsca prowadzenia działalności) wnioskodawcy lub w Dziale Obsługi Klienta KEKKH (adres do korespondencji: H–1553 Budapest, Pf. 78.), jeżeli urząd gminy nie może przekazać danych lub nie może przekazać danych w terminie z przyczyn technicznych, lub – w przypadku osób przebywających za granicą – w konsulacie Węgier właściwym dla miejsca zamieszkania za granicą (wykaz takich placówek przedstawiono tutaj).

Wniosek musi zawierać następujące informacje:

- szczegółowe informacje na temat wnioskodawcy, jego imię i nazwisko, adres oraz adres siedziby lub miejsca prowadzenia działalności przez wnioskodawcę lub jego pełnomocnika;
- precyzyjne wskazanie żądanych danych;
- cel, w jakim dane zostaną wykorzystane;
- dane identyfikacyjne osoby fizycznej, na podstawie których można zidentyfikować osobę wskazaną we wniosku (imię i nazwisko, miejsce urodzenia, nazwisko panięńskie matki), lub imię i nazwisko i adres znane wnioskodawcy (miejscowość, ulica, numer domu).

Dokumenty, które należy załączyć do wniosku:

- dokument wskazujący podstawę prawną wykorzystania danych;
- dokument poświadczający uprawnienia wnioskodawcy do występowania w charakterze pełnomocnika, jeżeli działa on w imieniu osoby trzeciej (oryginał pisemnego pełnomocnictwa lub jego uwierzytelniony odpis). Pełnomocnictwa wydane za granicą muszą mieć formę dokumentu urzędowego lub uwierzytelnionego dokumentu prywatnego opatrzonego *apostille*, chyba że postanowienia umowy międzynarodowej stanowią inaczej. Ogólnie rzecz biorąc, dokumenty sporządzone w języku innym niż węgierski uznaje się za dopuszczalne wyłącznie w przypadku, gdy towarzyszy im tłumaczenie poświadczone.

Przeprowadzenie procedury jest uzależnione od późniejszego wniesienia opłaty z tytułu usług administracyjnych:

- za przekazanie danych dotyczących 1–5 osób: 3 500 HUF;
- za przekazanie danych dotyczących więcej niż 5 osób: liczba osób pomnożona przez stawkę w wysokości 730 HUF za pozycję.

W przypadku wniosków złożonych przez osobę przebywającą za granicą lub za pośrednictwem węgierskiego przedstawicielstwa właściwego dla miejsca zamieszkania wnioskodawcy opłatę należy wnieść we właściwym konsulacie Węgier w postaci opłaty konsularnej.

Spółki

W przypadku spółek najistotniejsze dane przechowywane w rejestrze handlowym, w tym dane adresowe, są udostępniane nieodpłatnie w języku węgierskim na następującej stronie internetowej: <https://www.e-cegjegyzek.hu/>.

4.3 W jaki sposób organy w tym państwie członkowskim rozpatrują wnioski przesłane na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych, mające na celu ustalenie aktualnego adresu zamieszkania danej osoby?

W rozporządzeniu nie wskazano jednoznacznie, czy wnioski o ustalenie adresu zamieszkania wchodzą w zakres jego obowiązywania. Dlatego też decyzja o ewentualnym uwzględnieniu takich wniosków należy do sądu. Węgierskie sądy mogą jednak zwrócić się do KEKKH o nieodpłatne przekazanie danych adresowych, dlatego też uwzględnienie wniosku o pomoc prawną nie jest w praktyce wykluczone.

5 W jaki sposób dokument jest zwykle doręczany w praktyce? Czy istnieją alternatywne metody, które można wykorzystać w tym celu (inne niż doręczenie zastępcze, o którym mowa w pkt 6 poniżej)?

Zgodnie z *dekretem rządowym nr 335/2012 z dnia 4 grudnia 2012 r. ustanawiającym szczegółowe zasady regulujące świadczenie usług pocztowych i doręczanie pism sądowych („dekret rządu nr 335/2012”)* operator świadczący usługi pocztowe doręcza pisma sądowe wysyłane za potwierdzeniem odbioru osobiście adresatowi lub innej osobie upoważnionej do odbioru takich pism.

Jeżeli adresat jest osobą fizyczną i doręczający nie zostanie go pod wskazanym adresem w momencie próby doręczenia, pismo sądowe należy doręczyć osobie upoważnionej, która jest obecna pod tym adresem. W przypadku gdy takiej osoby nie ma pismo można również doręczyć odbiorcy zastępczemu obecnemu na miejscu (krewnemu adresata, który ukończył 14. rok życia).

W przypadku osoby prawnej osobą uprawnioną do odbioru pism sądowych jest pełnomocnik osoby prawnej, którym może być jedna z następujących osób: przedstawiciel kadry zarządzającej (dyrektor generalny, kierownik, członek kadry zarządzającej lub inna dowolna osoba upoważniona do składania podpisu w imieniu osoby prawnej lub do jej reprezentowania), pełnomocnik do celów doręczeń, przedstawiciel do celów doręczeń, likwidator, zarządca lub dowolna osoba fizyczna zatrudniona w kancelarii tego podmiotu (jeżeli działa tam taka komórka organizacyjna).

Operator może również doręczyć przesyłkę za pośrednictwem podmiotu działającego pod tym adresem (doręczenie zastępcze), jeżeli miejscem pobytu, zamieszkania lub pracy adresata jest jednostka wojskowa, placówka służby zdrowia lub placówka opieki społecznej, zakład karny, hotel, akademik, hotel robotniczy lub ośrodek wypoczynkowy. Podmiot odbierający przesyłkę w drodze doręczenia zastępczego jest zobowiązany do jej przyjęcia oraz do zapewnienia jej przekazania adresatowi.

Zgodnie z *dekretem rządowym nr 335/2012* operator podejmuje dwie próby doręczenia przesyłki wysłanej jako pismo sądowe. Jeżeli pierwsza próba doręczenia przesyłki zakończy się niepowodzeniem z powodu niezastania adresata lub osoby upoważnionej do odbioru pod wskazanym adresem, operator zostawia zawiadomienie zawierające informacje przewidziane w przepisach prawa, składa pismo sądowe w miejscu wskazanym w zawiadomieniu i podejmuje kolejną próbę doręczenia pisma piątego dnia roboczego po dniu podjęcia nieudanej próby doręczenia. Jeżeli druga próba doręczenia pisma również zakończy się niepowodzeniem, operator ponownie zostawia zawiadomienie skierowane do adresata (zawierające informacje przewidziane w przepisach prawa) i składa pismo sądowe w miejscu wskazanym w zawiadomieniu na pięć dni roboczych od dnia podjęcia drugiej próby doręczenia. Do momentu podjęcia drugiej próby doręczenia pismo sądowe można odebrać ze wskazanego miejsca za okazaniem dokumentu tożsamości. Jeżeli pismo sądowe nie zostanie doręczone w terminie wskazanym w powtórny zawiadomieniu, następnego dnia roboczego operator zwraca pismo sądowe i potwierdzenie odbioru z adnotacją „nie odebrano”.

W takim przypadku zgodnie ze stosownymi przepisami kodeksu postępowania cywilnego pismo należy uznać za doręczone piątego dnia roboczego po dniu, w którym podjęto drugą próbę doręczenia, chyba że przedstawione zostaną dowody przeciwnie (poza sytuacją, w której pismo zostało doręczone odbiorcy zastępczemu będącemu stroną przeciwną). W przypadku doręczania pisma procesowego wszczynającego postępowanie lub orzeczenia kończącego postępowanie sąd powiadamia strony o przyjęciu domniemania skutecznego doręczenia w terminie ośmiu dni roboczych, przy czym do takiego powiadomienia musi zostać załączone pismo sądowe, w związku z którym sąd przyjął domniemanie skutecznego doręczenia.

Adresat może również odebrać skierowane do niego pismo w sekretariacie sądu za okazaniem dokumentu tożsamości.

Zgodnie z *ustawą nr LIII z 1994 r. o postępowaniu egzekucyjnym* („ustawa o postępowaniu egzekucyjnym”) doręczenie przez komornika sądowego jest alternatywnym sposobem doręczania pism, który można zastosować w przypadku orzeczeń co do istoty sprawy stanowiących podstawę wszczęcia egzekucji, jeżeli przyjęto domniemanie doręczenia, a strona uprawniona do złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji wyraźnie tego zażądała i z góry pokryła związane z tym koszty. Zgodnie z ustawą o postępowaniu egzekucyjnym komornik sądowy może również doręczyć pisma stanowiące tytuł egzekucyjny osobiście. W takich przypadkach doręczenie musi zostać odnotowane w protokole. Jeżeli opisana procedura doręczenia zakończy się niepowodzeniem, pisma muszą zostać doręczone zgodnie z ogólnymi zasadami doręczania pism sądowych.

Ponadto w przypadkach przewidzianych w przepisach prawa doręczenia mogą dokonać pracownicy sądu (np. w postępowaniu cywilnym, w sprawach niecierpiących zwłoki, doręczenie wezwania do stawienia na rozprawie).

6 Czy w postępowaniu cywilnym dozwolone jest elektroniczne doręczanie dokumentów (doręczanie dokumentów sądowych lub pozasądowych za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, takich jak poczta elektroniczna, zabezpieczone aplikacje internetowe, faks, SMS itp.)? Jeśli tak, w odniesieniu do jakich rodzajów postępowań przewiduje się stosowanie tej metody? Czy istnieją ograniczenia w odniesieniu do dostępności lub dostępu do tej metody doręczania dokumentów w zależności od tego, kto jest adresatem (osoba wykonująca zawód prawniczy, osoba prawna, spółka lub inny podmiot gospodarczy, itp.)?

Zgodnie z przepisami rozdziału „Komunikacja drogą elektroniczną w postępowaniu cywilnym” kodeksu postępowania cywilnego we wszystkich sprawach cywilnych oraz we wszystkich rodzajach postępowań cywilnych wskazanych w przepisach prawa (np. postępowanie egzekucyjne, postępowanie likwidacyjne) komunikacja może się odbywać również drogą elektroniczną, jeżeli strona wyrazi na to zgodę, niezależnie od tego, kto jest adresatem. W przypadku komunikacji drogą elektroniczną pisma sądowe doręcza się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu informatycznego wykorzystywanego do celów doręczeń drogą elektroniczną.

Za pośrednictwem systemu doręczeń strona otrzymuje, na wskazany adres e-mail, powiadomienie o doręczeniu pisma, co oznacza umieszczenie pisma w przestrzeni online przeznaczonej na doręczane pisma.

Strona może uzyskać dostęp do pisma, klikając łącze internetowe odsyłające do tego pisma – dokonanie tej czynności skutkuje automatycznym przesłaniem elektronicznego potwierdzenia odbioru nadawcy i stronie. Przed otwarciem łącza internetowego system doręczeń musi przekazać stronie przynajmniej imię i nazwisko nadawcy, datę dostarczenia pisma i sygnaturę sprawy.

Jeżeli strona nie pobierze przesłanego jej pisma w terminie pięciu dni roboczych od dnia jego zamieszczenia w przestrzeni online przeznaczonej na doręczane pisma, pismo należy uznać za doręczone kolejnego dnia roboczego (domniemanie doręczenia). Jeżeli istnieją przesłanki, aby przyjąć domniemanie doręczenia, nadawca i strona otrzymują automatyczne powiadomienie przesłane za pośrednictwem systemu doręczeń.

W sprawach niecierpiących zwłoki wezwanie do stawienia na rozprawie cywilnej można dostarczyć pocztą elektroniczną nawet w sytuacji, w której nie wybrano tej metody komunikacji.

7 Doręczenie „zastępcze”

7.1 Czy prawo tego państwa członkowskiego dopuszcza stosowanie innych metod doręczenia w przypadkach, w których doręczenie dokumentów adresatowi nie było możliwe (np. zawiadomienie przesłane na adres domowy, do komornika sądowego, drogą pocztową lub przez wywieszenie ogłoszenia)?

Zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego, jeżeli miejsce zamieszkania strony nie jest znane lub znajduje się w państwie, które nie udziela pomocy prawnej w zakresie doręczeń, jeżeli perspektywa skutecznego doręczenia pisma wydaje się mało prawdopodobna jeszcze przed podjęciem próby doręczenia, jeżeli strona nie wskaże pełnomocnika do doręczeń pomimo wymogu ustawowego lub jeżeli nie można doręczyć pism danej osobie, doręczenia należy dokonać przez wywieszenie obwieszczenia. Co do zasady sąd może nakazać doręczenie pisma przez wywieszenie obwieszczenia wyłącznie na wniosek strony i tylko w przypadku, gdy istnieje ku temu uzasadniona przyczyna.

Obwieszczenie musi być wywieszane przez piętnaście dni na tablicy ogłoszeń sądu i na tablicy ogłoszeń urzędu gminy właściwego dla ostatniego znanego miejsca zamieszkania strony. Ponadto obwieszczenie musi zostać opublikowane na głównej stronie internetowej sądów.

W przypadku konieczności doręczenia pozwanemu pisma procesowego wszczynającego postępowanie przez wywieszenie obwieszczenia sąd ustanawia pełnomocnika dla pozwanego i doręcza pismo procesowe wszczynające postępowanie również temu pełnomocnikowi.

7.2 Jeżeli stosowane są inne metody, w którym momencie dokumenty uznaje za doręczone?

W przypadku doręczenia przez wywieszenie obwieszczenia pisma sądowe uznaje się za doręczone piętnastego dnia po dniu wywieszeniu obwieszczenia na tablicy ogłoszeń sądu.

7.3 Jeżeli inna metoda doręczenia polega na złożeniu dokumentów w określonym miejscu (np. w urzędzie pocztowym), w jaki sposób informuje się adresata o tym, że dokumenty zostały złożone?

Zgodnie z ustawą o usługach pocztowych operator i adresat mogą uzgodnić, że przesyłki kierowane do adresata będą doręczane nie na adres figurujący na przesyłce, ale na inny adres (w szczególności na adres korespondencyjny, adres skrytki pocztowej lub adres innego punktu doręczeń). Zgodnie z *dekretem rządowym nr 335/2012* operator świadczący usługi pocztowe przekazuje informacje o nadejściu pism sądowych, na których umieszczono adres skrytki pocztowej, zostawiając w skrytce zawiadomienie nawet w przypadku, gdy na piśmie sądowym podano adres skrytki pocztowej, ale adresat pisma nie wynajmuje skrytki pocztowej.

7.4 Jeżeli adresat odmawia przyjęcia doręczenia dokumentów, jakie są tego konsekwencje? Czy dokumenty uważa się za skutecznie doręczone, jeśli odmowa nie jest uzasadniona?

Zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego pisma sądowe przesyłane pocztą należy traktować jako doręczone w dniu podjęcia próby ich doręczenia, jeżeli adresat wyraźnie odmawia przyjęcia przesyłki.

8 Doręczenie drogą pocztową z zagranicy (art. 14 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów)

8.1 Jeżeli poczta doręczy adresatowi w tym państwie członkowskim dokument wysłany z zagranicy w sytuacji, w której wymagane jest potwierdzenie odbioru (art. 14 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów), czy dokument taki może zostać doręczony tylko adresatowi osobiście, czy też można go doręczyć, zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi doręczania drogą pocztową, także innej osobie pod tym samym adresem?

W przypadku doręczenia zgodnie z art. 14 rozporządzenia operator świadczący usługi pocztowe na Węgrzech nie dysponuje informacjami pozwalającymi na stwierdzenie, że przesyłka zagraniczna zawiera pismo sądowe. Dlatego też operator stosuje w takim przypadku nie przepisy szczególne dotyczące doręczania pism sądowych, ale ogólne przepisy krajowe dotyczące przesyłek poleconych (za potwierdzeniem odbioru).

Jeżeli chodzi o osoby upoważnione do przyjęcia pism sądowych, poza zasadami dotyczącymi pism sądowych opisanymi w odpowiedzi na pytanie 5 stosuje się również następujące zasady. Jeżeli adresat jest osobą fizyczną, odbiorcą zastępczym może być również wynajmujący nieruchomości pod danym adresem lub właściciel mieszkania, w którym zamieszkuje adresat, pod warunkiem że taki wynajmujący lub właściciel również jest osobą fizyczną. W przypadku osoby prawnej osobami uprawnionymi do odbioru pism sądowych doręczanych w siedzibie osoby prawnej lub w innym miejscu otwartym dla klientów są pracownicy i wspólnicy tej osoby prawnej oraz osoby fizyczne pracujące w recepcji, jeżeli podmiot prowadzi recepcję, chociaż możliwe jest również doręczenie pism sądowych innym pracownikom tego podmiotu (jako odbiorcom okazjonalnym).

8.2 W jaki sposób można dokonać, zgodnie z przepisami dotyczącymi doręczania drogą pocztową w tym państwie członkowskim, doręczenia dokumentów z zagranicy na podstawie art. 14 rozporządzenia nr 1393/2007 dotyczącego doręczania dokumentów, jeżeli pod adresem, pod który należało doręczyć dokumenty, nie zastano ani adresata, ani żadnej innej osoby uprawnionej do odebrania przesyłki (o ile doręczenie zastępcze jest możliwe na podstawie krajowych przepisów dotyczących doręczania drogą pocztową – zob. powyżej)?

Jeżeli operator nie zastanie adresata lub innej osoby upoważnionej do odbioru pod wskazanym adresem w chwili podjęcia próby doręczenia pisma sądowego, zostawia zawiadomienie informujące adresata o możliwości odbioru doręczanego pisma w punkcie odbioru. Pismo może zostać odebrane pod wskazanym adresem przez adresata, jego upoważnionego pełnomocnika lub odbiorcę zastępczego posiadającego miejsce zamieszkania lub pobytu pod tym adresem. Jeżeli adresat lub inna osoba upoważniona do odbioru nie odbierze przesyłki w terminie wskazanym w zawiadomieniu, operator odsyła pismo jako niedoręczone.

8.3 Czy urzędy pocztowe przewidują określony termin na odebranie dokumentów przed ich odesłaniem jako niedoręczone? Jeśli tak, w jaki sposób adresat jest informowany o tym, że w urzędzie pocztowym jest do odebrania adresowana do niego przesyłka?

Termin na odebranie pisma sądowego wyznacza operator świadczący usługi pocztowe. W przypadku Magyar Posta Zrt. termin ten wynosi dziesięć dni roboczych od dnia podjęcia próby doręczenia pisma. Aby zapoznać się ze sposobem przekazywania informacji o terminie na odebranie pisma, zob. odpowiedź na poprzednie pytanie.

9 Czy przewiduje się pisemne potwierdzenie doręczenia dokumentu?

Pisemnym potwierdzeniem doręczenia pisma jest potwierdzenie odbioru zawierające informacje o rezultacie doręczenia, tj. imię i nazwisko odbiorcy oraz – w przypadku gdy odbiorca nie jest adresatem – informacje o funkcji odbiorcy lub stosunku łączącym odbiorcę z adresatem, (np. upoważniony pełnomocnik), datę odbioru pisma lub – jeżeli nie nastąpiło doręczenie – informacje o przeszkodzie, która uniemożliwiła doręczenie pisma (np. odmowa przyjęcia, „nie odebrano”). Operator we wszystkich przypadkach odsyła nadawcy potwierdzenie odbioru.

10 Co się stanie, gdy z jakichkolwiek powodów adresat nie otrzyma dokumentu lub gdy doręczenie dokumentu nastąpi z naruszeniem przepisów prawa (np. dokument zostanie doręczony osobie trzeciej)? Czy pomimo to doręczenie dokumentu może być uznane za zgodne z prawem (np. czy naruszenie przepisów prawa może być usunięte), czy też musi nastąpić nowa próba doręczenia dokumentu?

Zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego, jeżeli domniemywa się, że doręczenie było skuteczne (adresat odmówił przyjęcia pisma lub nie odebrał pisma pomimo podjęcia dwóch prób doręczenia), adresat może złożyć wniosek o obalenie domniemania doręczenia w sądzie, który wszczął procedurę doręczenia, w terminie piętnastu dni od dnia uzyskania informacji o przyjęciu takiego domniemania. Co do zasady wniosek nie może zostać złożony później niż po upływie sześciu miesięcy od dnia przyjęcia domniemania. Jeżeli domniemanie dotyczy doręczenia pisma procesowego wszczynającego postępowanie, strona może złożyć

wniosek w terminie piętnastu dni od dnia uzyskania informacji o przyjęciu takiego domniemania, nawet jeżeli postępowanie jest już w toku.

Wniosek o obalenie domniemania można złożyć, powołując się na fakt, że wnioskodawca nie był w stanie odebrać pisma urzędowego nie ze swojej winy, ponieważ:

a) doręczenia dokonano z naruszeniem przepisów mających zastosowanie do doręczania pism sądowych lub w sposób nieprawidłowy z innych względów; lub

b) nie był w stanie odebrać pisma sądowego z przyczyn niewymienionych w lit. a) (np. z uwagi na fakt, że nie ze swojej winy nie dowiedział się o doręczeniu pisma sądowego).

Jeżeli strona złoży wniosek o obalenie domniemania na podstawie lit. a) powyżej, a sąd ten wniosek uwzględni, skutki prawne związane z domniemaniem doręczenia ustają, a doręczenie i wszelkie środki i czynności procesowe, które zostały już podjęte, muszą zostać powtórzone – w razie konieczności – na wniosek strony. Jeżeli wniosek został złożony przez innego wnioskodawcę, a sąd go uwzględni, uznaje się, że fakt doręczenia pisma wnioskodawcy nie wywołuje żadnych skutków prawnych.

W przypadku obalenia domniemania zgodnie z lit. b) powyżej doręczenie musi zostać powtórzone. Co do zasady przepisy obowiązujące w przypadku uzasadnienia niestawiennictwa stosuje się odpowiednio w odniesieniu do składania i oceny wniosku.

Domniemanie można również obalić w toku postępowania egzekucyjnego. Jeżeli postanowienie w sprawie przyjęcia domniemania uprawomocni się, adresat występujący w charakterze wnioskodawcy może – w przypadku utrzymywania się opisanych powyżej przesłanek – złożyć wniosek o obalenie domniemania do sądu pierwszej instancji już po wszczęciu postępowania egzekucyjnego, pod warunkiem że zrobi to w terminie piętnastu dni od dnia uzyskania informacji o wszczęciu postępowania w celu wykonania postanowienia. Po wszczęciu postępowania egzekucyjnego wniosek można złożyć wyłącznie w sposób opisany w niniejszym akapicie.

Sąd może nakazać doręczenie pisma przez wywieszenie obwieszczenia wyłącznie na wniosek strony i tylko w przypadku, gdy istnieje ku temu uzasadniona przyczyna. Jeżeli przedstawione okoliczności faktyczne okażą się nieprawdziwe, a strona zdawała sobie z tego sprawę lub powinna była zdawać sobie z tego sprawę, gdyby zachowała należyłą staranność, doręczenie pisma sądowego przez wywieszenie obwieszczenia i procedura przeprowadzona po wywieszeniu obwieszczenia stają się nieważne, a sąd musi nakazać stronie uiszczenie poniesionych kosztów i zapłacenie grzywny. Jeżeli jednak strona przeciwna (której doręczono pismo przez wywieszenie obwieszczenia) wyrazi zgodę na przeprowadzenie procedury po wywieszeniu obwieszczenia, nawet jeżeli robi to jedynie w sposób dorozumiany, wspomniana procedura nie stanie się nieważna. Niemniej również w takich przypadkach musi zostać nałożona grzywna i strona musi zostać zobowiązana do pokrycia dodatkowych kosztów, które trzeba było ponieść.

Orzeczenie kończące postępowanie w sprawie można zaskarżyć, jeżeli pismo procesowe wszczynające postępowanie lub inne pismo sądowe zostało doręczone stronie przez wywieszenie obwieszczenia z naruszeniem przepisów mających zastosowanie do doręczenia pism.

W przypadku braku domniemania doręczenia pisma lub w przypadku doręczenia pisma przez wywieszenie obwieszczenia skutki doręczenia z naruszeniem prawa można usunąć, stosując zwykle środki zaskarżenia dostępne w toku postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami.

11 Czy muszę zapłacić za doręczenie dokumentu, a jeśli tak, to jaką kwotę?

Co do zasady opłaty sądowe obejmują koszt doręczenia pism sądowych. Z tego względu strona nie musi pokrywać kosztów doręczenia pism sądowych w ramach postępowania sądowego. Jedynym wyjątkiem od tej zasady jest doręczenie pism sądowych przez komornika sądowego na mocy ustawy o postępowaniu egzekucyjnym – w takim przypadku osoba wnioskująca o przeprowadzenie egzekucji musi pokryć powiązane koszty z góry.

Komornik może pobrać opłatę z tytułu doręczenia pisma przez komornika, która wynosi 6 000 HUF i której wysokość została określona w dekrete Ministra Sprawiedliwości nr 14/1994 z dnia 8 września 1994 r. w sprawie opłat należnych komornikom sądowym. Ponadto komornik jest uprawniony do pobrania zryczałtowanej opłaty za doręczenie specjalne w wysokości 3 000 HUF za próbę doręczenia, jeżeli miejscem doręczenia jest miejsce zamieszkania, pobytu lub pracy adresata, i w wysokości 6 000 HUF, jeżeli miejscem doręczenia jest inny adres używany przez adresata lub miejsce, w którym adresat przebywa okazjonalnie.

Jeżeli postępowanie egzekucyjne wszczyna się na podstawie pisma podlegającego doręczeniu, koszty ponosi dłużnik. Koszty związane z doręzeniem pisma sądowego przez wywieszenie obwieszczenia muszą zostać uiszczone z góry przez osobę, która wniosła o doręczenie pisma w ten sposób.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 16/10/2017